

צילום: יעקב יעקוביץ

ריבקה מיכאלי:
"שום מנחל לא אמר לי שאינני רעננה"

במיסגרת מה שזפה לפינוי: תופנות יפון" (על שם ממציאה, מנהל-הטעויות חיים ופנוי מורסם פי החופנות "שיבה" למסובה" חצא "לחופשת רוענו": מויד עם תום השפיות, היותו לריפוח מופאטי, מנחה הפומולארית של "שיבה למסובה", ושאתה אותה אם שמעה על חפוני לה: קראתי בעיתון

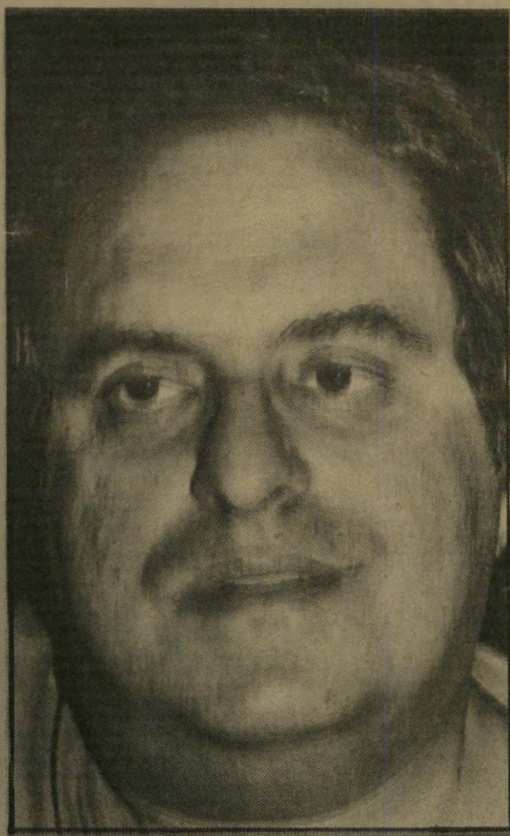
● **ניו**
 אני מקווה שזה כמו כוח-עליון, שמישהו יחליט כבר בשבילי.

שידור

● **פלומה:** היו לך חייהווי-מרישה עוד קודם לבון כבר נמאס לי ומכיוון שאני ברשותי ער היום מיכתב-מורה על שודתי גם לא ניתן למטר אחת.

● **אני שומעת יצאת התמרה בן-לד:**
 זה לא בלי-כף יפה, אבל ככה נהוג בטלוויזיה. כבר עברתי זאת בעבר: אני עברתי, מני (מארז) עבר, פעם, בשנתב שעומדים להוציא אותנו לחופשה ואמרת לי על חופשתי ב"סיבה למסיבה". עלי-כך בעיתון, נקראתי לניוסט.

עכשיו קראתי שאני "זקוקה לביענו", מעולם לא קרא לי את מנחל אחי בטלוויזיה או ברדיו ואמר לי שאני לא רעננה, לחיפה מנחל-הרדיו אמילו החמיא לי על חופשתי ב"סיבה למסיבה". שלט מתיינה איי-הבנות: גהייתי לעבוד בתוכנית והשקעתי שם את כל המרש, אבל אם זה יימסם — אז לא יהיה. יש לי עימוקים אחרים. (דמות ברב)

צילום: יעקב יעקוביץ

ליאון צ'רני:
"מנחם בגין ידע על הקשר ויצמו-סארטרו"

● **ניו**
 "לראשונה אני עומע שלאתר השכמי קמפי-היווד כניום קשר מאחורי הקלעים בין עוז וייצמן לבין גימי מארט, באמצעות איש-הקשר ליאון צ'רני" = כך סיפר ראש-

מדיניות

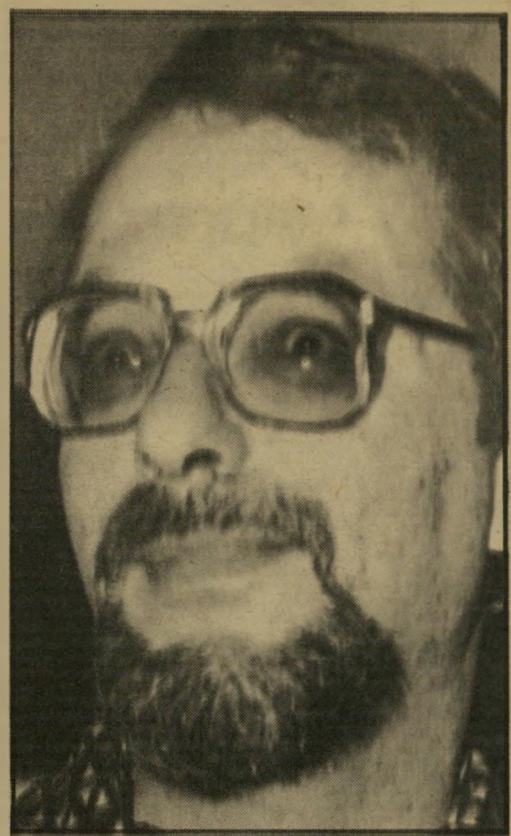
הממשלה לשעבר, מנחם בגין, לדן פתור (בשעתו). שוחות על השלום מתרממות בימים של ב"דיעות אחרונות". הנימה חכועשת שליוותה את דברו בגון בזמנו, לא פסחה כחוק-השבוע על "איש הקשר", ליאון צ'רני, שאלתי אותו מדוע.

זה בולשיקו בי-4 בדצמבר 1978 קרא לי בגין למישררו. אני זוכר איך הבאתי לו מתנת-הגובה מהנשיא קארטר. הוא ביקר או נודעת את שר-החוז האמריקאי, סידרוס ואנס, ואף כינה אותו "אנטישמי".

הוא היה מאוד בתמונה. שום-דבר לא נעשה מאחורי גבו.

● **אתה מכנה בעצם את בגין שקרן?**
 אינני מכנה אותו, הסובלילת, שקרן הוא שיהר את השתלשלות המאורעות למיטב זיכרונו.

עלימי וזכיוני הוא ידע, ועוד אידן (דמות ברב)

צילום: יעקב יעקוביץ

ריב בואליעזר:
"בטווח הארוך, סבא שלי יישפט נכונה"

ביום הראשון גיליתי ידיעות נוצרות בעיתונות, המבשרת על "שטח האופרה השותי לפונה דויד בוגוריון, שיועד משה-מוקד", טילפתי ל"נפד של", ויום בואליעזר, ושאלתי אותו האם נמא בטח, ניו, יש בירה?

● **השתתפו אהימים למיניהם?**
 נפחו על השרים, נרמח לי, פרט למשה גיסיס ואריאל שרון.

● **העומדה שהטקס לזכר ספר נרחק לשוליים לא מטייידה איתך?**
 לא, זה לא מטריד אותי, המדינה מלאה מוגוריון, נפל מקום. בטווח הארוך של החיטוריה — סבא שלי יישפט נכונה.

● **אולי הוא מתחיל להירחם לשוליים, מטייון שהרשים להנחתה אינו מיוחריה?**
 הטעם של השבוע היה טעם ממלפתי, שאר — זה פונקציה של למידה, ושנה שעברה דווקא ניסו לעבול פתוכית-הלימודים פמתי-הספר הגות נענינו של סבאו לא רק מרטים ביוגפיים — נודר, גריל, אעל — אלא עקרונות, הוון, העיונות משלו. לא ניתן

בן-גוריון

עריין לעפות את החשפעה לטווח ארוך, הייתי מעדיף, בטובו, שילמדו עליו יותר, תחת שיקראו בתיאפוז על שמו.

● **נמח לנחה ממישמו אחד מיצר היית רוצה שיופרי את ספר,**
 הייתי רוצה שידעו איך הוא תפס את המדינה. קשה לנסח זאת במיטב אחי.

● **בשלושה מיששטיים?**
 השון לי שידעו שהוא חתנגר למדינה דביל-אומית, רביס ממי שמדברים בפיקול קשמו, לא אומרים את האמתו סבי לא היה מוכן שמייעט יהודי ישלוח על רוב ערבי. הוא היה מוכן להמפטר על גבולות. השון לי גם שידעו שהוא היה בעד הפרחת המידבר, ואיני מדבר רק על המידבר הפיסי — גם על המידבר האנושי. (דמות ברב)